

innocentia ita mentibus nostris fuerit insculpta, ut ab hac nemo recedere posset, quia quivis ad imaginem Dei erat compositus. Quin potius ipse *Grotius circa hac* sibi contrarius est, quando dicit, quod quisq; sic arripuerat, id ei eripere alter, nisi per injuriam non poterat, statim igitur necessario proprietates in communione est. Posito igitur, sed nunquam concesso, quod adesset, esset contra primam intentionem Dei, imò huic valde contraria, ferina, infociabilis, quod optime tradunt *Gossend. Phil. Moral. p. 1435. prim. edit. Puffend. lib. 1. §. 17. & 2. 36.* Quid? nulla adesset Reip. forma, nulla civitas &c. *Vid. Aristot. contra communionem Platoniam disputantem, lib. 2. politic. 3.* Deus enim statim à mundo condito Adamum, communem parentem nostrum, hujus universi Dominum effecerat, & proprietarium instituerat, *Vid. Ostand. h. l. Lactant. l. 3. c. 20.* qui postea vel jure donationis, peculii, vel deniq; mortuo eo hereditatis ad posteritatem omnia devolvit; quæ statim mortuo eo, ceu proprietario ab intestato hereditatem adripuit. Fuit igitur Adamus totius universi proprietarius, & verus dominus; Nec refert, licet totum terrarum orbem peragrarè haut potuerit, sufficit enim quamlibet partem ea intentione introiisse, quod totum orbem velit possidere. *l. 3. §. 1. de acquirenda possessione.* Non enim opus est, ut qui fundum possidere velit, omnes glebas circum ambulet, sed sufficit, quamlibet partem ejus fundi introire, dum mente ac cogitatione hac sit, ut totum fundum usq; ad terminum velit possidere, Rationes autem, quare Deus omnia Adamo concesserit, qui videre desiderat, poterit eas revolvere ap. *Johann. Dettin-ger in seinem gründlichen Bericht von Orenken und Marksteinen/ lib. 1. c. 3. n. 8. 9. & 10.*

THES. IIX.